

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ในมุมมองของนักหนังสือพิมพ์เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ซึ่งจะใช้วิธีเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ในการศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาปัจจัยที่ทำให้นักหนังสือพิมพ์ขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมในมุมมองของนักหนังสือพิมพ์
2. ศึกษาทัศนคติและความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์

ในงานวิจัยนี้ จะแบ่งการรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 รวบรวมข้อมูลบนพื้นฐานของการวิจัยแบบเอกสาร วิธีการรวบรวมข้อมูลจะมีดังนี้

- 1.1) รวบรวมเอกสารทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ และ หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับงานวิจัยมาทำการวิเคราะห์
- 1.2) รวบรวมบทความที่ปรากฏในวารสารและหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับงานวิจัยมาทำการวิเคราะห์

ตอนที่ 2 รวบรวมข้อมูลบนพื้นฐานของการวิจัยแบบสำรวจ วิธีการรวบรวมข้อมูลจะมีดังนี้

- 2.1) สัมภาษณ์แบบเจาะลึกบรรณาธิการหรือหัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์
- 2.2) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์

การเก็บรวบรวมข้อมูลบนพื้นฐานของการวิจัยแบบสำรวจ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรที่จะศึกษาในงานนี้ จะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มของบรรณาธิการข่าวหรือหัวหน้าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ผลิตขึ้นในกรุงเทพฯ
2. กลุ่มของผู้สื่อข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ผลิตขึ้นในกรุงเทพฯ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในส่วนของกลุ่มของบรรณาธิการข่าวหรือหัวหน้าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย จะมีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือก บรรณาธิการข่าวหรือหัวหน้าข่าวจาก หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มติชน ข่าวสด เดลินิวส์ และแนวหน้าซึ่งฉบับละ 1 คน รวมเป็นจำนวน 5 คน มาทำการสัมภาษณ์ ซึ่งบรรณาธิการข่าวหรือหัวหน้าข่าวที่ได้ให้สัมภาษณ์ในงานวิจัยนี้ ได้แก่

- คุณวันชัย วงศ์มีชัย	บรรณาธิการข่าว หนังสือพิมพ์แนวหน้า
- คุณสุริวงค์ เอื้อปฏิภาณ	บรรณาธิการข่าว หนังสือพิมพ์ข่าวสด
- คุณปราโมทย์ ฝ่ายอุประ	บรรณาธิการข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
- คุณณฤศย์ เสกธีระ	หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง หนังสือพิมพ์มติชน
- คุณวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	หัวหน้าข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

ในส่วนของกลุ่มของผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยจะมีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง โดยเลือกผู้สื่อข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์ข่าวสด หนังสือพิมพ์ เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์แนวหน้า รวมทั้งสิ้น 60 คน

เหตุที่เลือกผู้สื่อข่าวจากหนังสือพิมพ์เหล่านี้มาทำการศึกษาเนื่องจากเป็นตัวแทนของหนังสือพิมพ์ระดับชาติที่มีผู้อ่านทั่วประเทศและนับว่าเป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาทและอิทธิพลในสังคมไทย

ในขั้นต่อไป สำหรับการกำหนดลักษณะของกลุ่มตัวอย่างนั้น จะใช้วิธีการเลือกแบบจัดพวกตามสัดส่วนที่กำหนด (Quota Sampling) ซึ่งจะทำการศึกษาเฉพาะ

ผู้สื่อข่าวสายการเมือง	จำนวน 15 คน
ผู้สื่อข่าวสายเศรษฐกิจ	จำนวน 15 คน
ผู้สื่อข่าวสายอาชญากรรม	จำนวน 15 คน
ผู้สื่อข่าวสายบันเทิง	จำนวน 15 คน

เหตุที่เลือกผู้สื่อข่าวในสายข่าวเหล่านี้มาทำการศึกษา เนื่องจากเป็นสายข่าวที่มักจะถูกวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาทางจริยธรรมอยู่บ่อยครั้ง

2. เครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่จะใช้เป็นแนวทางรวบรวมข้อมูลมี 2 ชุดด้วยกัน แบ่งตามวิธีการวิจัย คือ

2.1 การสัมภาษณ์เจาะลึก (Dept Interview) ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นแนวทางในการรวบรวมข้อมูล โดยคำถามประกอบการสัมภาษณ์เจาะลึกบรรณาธิการข่าวหรือหัวหน้าข่าวของหนังสือพิมพ์ จะถามในเรื่องเกี่ยวกับ

- ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของนักหนังสือพิมพ์
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางจริยธรรม รวมถึงสาเหตุของการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์
- แรงกดดันต่างๆที่นักหนังสือพิมพ์ต้องเผชิญ เช่น แรงกดดันจากเจ้าของ แรงกดดันภายในกองบรรณาธิการ แรงกดดันทางธุรกิจจากผู้โฆษณาและจากการแข่งขันของธุรกิจหนังสือพิมพ์

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการถูกควบคุมจากกฎหมาย สมาคมวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ประชาชน และหนังสือพิมพ์ด้วยกันเอง
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับ แนวทางที่จะแก้ไขปัญหาการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์

2.2 การสำรวจความคิดเห็นของผู้สื่อข่าว (Survey) จะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งจะมีทั้งคำถามปลายเปิดและคำถามปลายปิด ในแบบสอบถามสำหรับผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ จะแบ่งการศึกษาออกเป็น 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของแต่ละคนว่ามีพื้นฐานที่แตกต่างกันอย่างไร ในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาที่สำเร็จการศึกษา สังกัดหนังสือพิมพ์ สาขางานที่รับผิดชอบ และระยะเวลาในการทำงาน เป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์

ตอนที่ 2 ประกอบด้วยคำถามปลายเปิด เพื่อศึกษาปัญหาและ อุปสรรคในการปฏิบัติงาน รวมทั้งวัดความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็นของผู้สื่อข่าวเกี่ยวกับจรรยาบรรณ สาเหตุ และแนวทางแก้ไขปัญหาการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์

ตอนที่ 3 ประกอบด้วย แบบสอบถามวัดทัศนคติของนักน.ส.พ.ที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพน.ส.พ. โดยให้ประเมินค่าในแบบสอบถาม

ตอนที่ 4 ประกอบด้วย แบบสอบถามให้นักหนังสือพิมพ์ประเมินการทำงานของหนังสือพิมพ์และยังมีแบบสอบถามวัดปัจจัยที่มีผลทำให้นักหนังสือพิมพ์ขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรม โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ให้นักหนังสือพิมพ์ประเมินการทำงานของหนังสือพิมพ์ไทยโดยภาพรวม

ส่วนที่ 2 ให้นักหนังสือพิมพ์ประเมินความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลทำให้นักหนังสือพิมพ์ขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรม โดยวัดค่าตอบด้วยคะแนน 5 ระดับ

ในส่วนนี้ผู้ตอบแบบสอบถามต้องประเมินความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ จำนวน 23 ข้อ ดังนี้

เป็นข้อความเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลอื่นเนื่องมาจากการกระทำไปโดยเจตนาของ
นักหนังสือพิมพ์ จำนวน 3 ข้อ ได้แก่

- นักหนังสือพิมพ์ไม่สนใจปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพเพราะเห็นว่าจรรยาบรรณ
เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน
- นักน.ส.พ.ให้ความสำคัญกับวิจารณ์ญาณของตนเองมากกว่าที่จะให้ความสำคัญต่อ
จริยธรรมวิชาชีพน.ส.พ.
- นักน.ส.พ.ยึดถือผลประโยชน์ของตัวเองเป็นหลัก

เป็นข้อความเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลอื่นเนื่องมาจากการกระทำไปไม่โดยเจตนาของ
นักหนังสือพิมพ์ จำนวน 3 ข้อ ได้แก่

- นักน.ส.พ.ขาดพื้นฐานความรู้ในเรื่องต่างๆ ที่ดีพอ ทำให้การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์เกิด
ข้อผิดพลาด
- นักน.ส.พ.ไม่มีความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมวิชาชีพสื่อมวลชนเนื่องจากไม่ได้จบการศึกษา
ทางด้านน.ส.พ. หรือการสื่อสารมวลชนมาโดยตรง
- นักน.ส.พ.กระทำการลงไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

เป็นข้อความเกี่ยวกับปัจจัยอันเกิดจากธรรมชาติในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์
จำนวน 1 ข้อ ได้แก่

- ความเร่งรีบในการผลิต เนื่องจากเวลาจำกัด ทำให้นักน.ส.พ. ไม่มีเวลาตรวจสอบข้อ
เท็จจริงต่าง ๆ ให้ถูกต้องจึงอาจเกิดข้อผิดพลาดได้

เป็นข้อความเกี่ยวกับปัจจัยอันเกิดจากสัมพันธภาพภายในองค์กร จำนวน 1 ข้อ ได้แก่

- แรกกดดันภายในกองบรรณาธิการในบางครั้งมีผลทำให้นักน.ส.พ.ต้องละเลยความถูกต้อง
ชอบธรรมเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากคนในองค์กร

เป็นข้อความเกี่ยวกับ ปัจจัยอันเกิดจากเป้าหมายในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์
(แรงกดดันจากผลประโยชน์ทางธุรกิจ) จำนวน 4 ข้อ ได้แก่

- นักน.ส.พ.ถูกควบคุมจากนโยบายของน.ส.พ.มากเกินไป ต้องปฏิบัติตามแนวทางที่
น.ส.พ.วางไว้ทุกประการ
- นักน.ส.พ.ตกอยู่ภายใต้แรงกดดันของนายทุน หรือเจ้าของ จึงต้องปฏิบัติตามคำสั่งอย่าง
เคร่งครัด โดยหันมาให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ทางธุรกิจขององค์กรมากกว่าผลประโยชน์ของ
สาธารณะ
- นักน.ส.พ.ทำตามประสงค์ของผู้ซื้อเนื้อที่โฆษณามากเกินไป ทำให้ในบางครั้งนักน.ส.พ.
ไม่กล้าเสนอข่าวไปกระทบกับผู้ซื้อเนื้อที่ลงโฆษณา
- แรงกดดันจากการแข่งขันของน.ส.พ.มีส่วนทำให้นักน.ส.พ.ละเลยความถูกต้องชอบ
ธรรมเพื่อผลประโยชน์ขององค์กร

เป็นข้อความเกี่ยวกับ ปัจจัยในด้านมาตรการและกลไกในการควบคุมหนังสือพิมพ์จาก
เจ้าหน้าที่ของรัฐและกฎหมาย จำนวน 4 ข้อ ได้แก่

- กฎหมายยังมีช่องโหว่ให้นักหนังสือพิมพ์หาโอกาสละเมิดได้
- บทลงโทษทางกฎหมายยังไม่รุนแรงพอ
- กฎหมายไม่มีผลบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ
- เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการดูแลควบคุมกฎหมายปล่อยปละละเลย ไม่เข้ามาควบคุมจนทำ
ที่ควร

เป็นข้อความเกี่ยวกับปัจจัยในด้านเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ จำนวน 1 ข้อ ได้แก่

- นักหนังสือพิมพ์มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นมากเกินไป

เป็นข้อความเกี่ยวกับปัจจัยในด้านการตรวจสอบและควบคุมตนเองในแวดวงวิชาชีพ
หนังสือพิมพ์ จำนวน 3 ข้อ ได้แก่

- การประพาศิศจรรยาบรรณของน.ส.พ.ไม่มีการลงโทษ นกน.ส.พ.จึงไม่เกรงกลัว
- สมาคมผู้ประกอบวิชาชีพน.ส.พ.ไม่มีมาตรการลงโทษอย่างเด็ดขาดค่อนักน.ส.พ.ที่ประพาศิศจรรยาบรรณรวมถึงไม่มีความเข้มงวดในการควบคุมความประพฤติของนักน.ส.พ.
- น.ส.พ.มีการตรวจสอบควบคุมตนเองน้อยเกินไป

เป็นข้อความเกี่ยวกับปัจจัยในด้านผู้อ่าน จำนวน 2 ข้อ ได้แก่

- ผู้อ่านไม่ตรวจสอบน.ส.พ.เท่าที่ควรรวมถึงไม่มีปฏิกิริยาต่อต้านเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม
- ผู้อ่านให้ความสนใจต่อการเสนอข่าวประเภทตื่นตื่นเร้าอารมณ์ เรื่องเพศและความรุนแรง ทำให้นักน.ส.พ. ต้องสนองความต้องการของผู้อ่านในด้านดังกล่าว

เป็นข้อความเกี่ยวกับปัจจัยในด้านความคลุมเครือของปัญหาทางจริยธรรมของหนังสือพิมพ์
จำนวน 1 ข้อ ได้แก่

- ปัญหาทางจริยธรรมเป็นเรื่องที่ตัดสินใจยากในการต้องเลือกระหว่างการทำตามหน้าที่ กับ การคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสังคมหรือบุคคลที่ตกเป็นข่าว

ตอนที่ 5 ประกอบด้วย กรณีศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการขาดความรับผิดชอบทาง
จริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ โดยยกกรณีที่เป็นปัญหาที่แสดงถึงการขาดความรับผิดชอบทาง
จริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์มาให้ให้นักหนังสือพิมพ์แสดงทัศนวิจารณ์ต่อปัญหานั้น ๆ

ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามนี้ สร้างขึ้นโดยการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ
รวมถึงได้นำแบบสอบถามไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความแม่นยำที่ตรงและความ

สมบูรณ์ในเนื้อหาเพื่อให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และก่อนจะนำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลจริง จะมีการทดลองใช้แบบสอบถาม Pretest กับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยจำนวน 12 คน หลังจากนั้นหากพบข้อบกพร่องก็จะนำข้อบกพร่องนั้นมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จนกระทั่งแบบสอบถามมีความสมบูรณ์จึงนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยจะใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากผู้สื่อข่าวโดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือน พฤษภาคม ถึง เดือนมิถุนายน 2541 เป็นระยะเวลา 2 เดือน ในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีเวลาตอบให้ได้ในขณะนั้น จะทิ้งแบบสอบถามไว้ประมาณ 2 สัปดาห์และจึงไปเก็บแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง

ในส่วนของการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบรรณาธิการข่าวหรือหัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์จะนัดวันและเวลาเพื่อทำการสัมภาษณ์

ตัวแปรที่ศึกษา

สมมติฐานที่ 1 นักหนังสือพิมพ์ที่มีสถานภาพ และ ภูมิหลังทางการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ

1. สถานภาพของนักหนังสือพิมพ์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพที่รับผิดชอบและระยะเวลาในการทำงานเป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์

2. ภูมิหลังทางการศึกษา (สาขาที่สำเร็จการศึกษา) แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

2.1) กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาสาขาทางด้านหนังสือพิมพ์มาโดยตรง

2.2) กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาทางด้านนิเทศศาสตร์หรือการสื่อสารมวลชน
นอกเหนือสาขาหนังสือพิมพ์

2.3) กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาสาขาอื่นนอกเหนือจากทางด้าน
หนังสือพิมพ์และนิเทศศาสตร์

ตัวแปรตาม

ปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์

สมมติฐานที่ 2 นักหนังสือพิมพ์ที่มีสถานภาพ ภูมิหลังทางการศึกษาและระดับความรู้
เกี่ยวกับจรรยาบรรณที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อจรรยาบรรณที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ

1. สถานภาพของนักหนังสือพิมพ์ ได้แก่ เพศ อายุ สายงานที่รับผิดชอบและระยะเวลาใน
การทำงานเป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์

2. ภูมิหลังทางการศึกษา (สาขาที่สำเร็จการศึกษา) แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

2.1) กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาสาขาทางด้านหนังสือพิมพ์มาโดยตรง

2.2) กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาทางด้านนิเทศศาสตร์หรือการสื่อสารมวลชน
นอกเหนือสาขาหนังสือพิมพ์

2.3) กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาสาขาอื่นนอกเหนือจากทางด้าน
หนังสือพิมพ์และนิเทศศาสตร์

3. ระดับความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณ แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม

- 3.1) กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่ทราบจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ จำนวน 1 ข้อ
- 3.2) กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่ทราบจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ จำนวน 2 ข้อ
- 3.3) กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่ทราบจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ จำนวน 3 ข้อ
- 3.4) กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่ทราบจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ จำนวน 4 ข้อ
- 3.5) กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่ทราบจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ตั้งแต่ 5 ข้อขึ้นไป

ตัวแปรตาม

ทัศนคติของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์

เกณฑ์ในการให้คะแนน

1. ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดระดับทัศนคติของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert โดยแบ่งการให้คะแนนออกเป็น 2 กรณี

1.1 ข้อความที่มีทัศนคติทางบวก (Positive) เกณฑ์การให้คะแนนเป็นดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
กำกวม	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

(***ในแบบสอบถามส่วนที่วัดทัศนคติของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ ในข้อ 1 ข้อ 4 และข้อ 5 จะเป็นข้อความที่มีทัศนคติทางบวก)

1.2 ข้อความที่มีทัศนคติทางลบ (Negative) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็นดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ถ้ากึ่ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

(*** ในแบบสอบถามส่วนที่วัดทัศนคติของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ ในข้อ 2 และ ข้อ 3 จะเป็นข้อความที่มีทัศนคติทางลบ)

2. ในส่วนของการประเมินการทำงานของหนังสือพิมพ์ จะให้คะแนนด้านที่เป็นคุณสมบัติที่ดี 5 คะแนน คุณสมบัติไม่ดี 1 คะแนน

3. ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลทำให้นักหนังสือพิมพ์ขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมโดยใช้คำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามอันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาที่สำเร็จการศึกษา ระยะเวลาในการทำงานเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ สังกัดหนังสือพิมพ์ และสายงานที่รับผิดชอบ วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละของแต่ละรายการ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ ทำการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินการทำงานของหนังสือพิมพ์ ทำการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย

4. ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลทำให้นักหนังสือพิมพ์ขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรม ทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. ในส่วนของการแสดงทัศนวิจารณ์ และคำถามปลายเปิดจะใช้การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ในข้อมูลบางส่วนที่สามารถใช้สถิติเชิงบรรยายอธิบายผลได้ นอกจากนี้คำตอบที่ได้จากการสัมภาษณ์และจากแบบสอบถามปลายเปิด จะนำมาเรียบเรียงและจำแนกเนื้อหาของคำตอบออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ตามแนวทาง วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่สามารถตอบคำถามได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

6. ในส่วนของการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOW ประมวลผล ในงานวิจัยนี้ การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานประกอบด้วย

สมมติฐานที่ 1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์กับสถานภาพของนักหนังสือพิมพ์อันได้แก่ เพศ ทดสอบโดยใช้ T - test ในส่วนของการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์กับภูมิหลังทางการศึกษาและสถานภาพของนักหนังสือพิมพ์ อันได้แก่ อายุ สายงานที่รับผิดชอบ และระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ ทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One way Anova)

สมมติฐานที่ 2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์กับสถานภาพของนักหนังสือพิมพ์อันได้แก่ เพศ ทดสอบโดยใช้ T - test ในส่วนของการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์กับภูมิหลังทางการศึกษา ระดับความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณและสถานภาพของนักหนังสือพิมพ์ อันได้แก่ อายุ

สายงานที่รับผิดชอบ และระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ ทดสอบโดยใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One way Anova)